

Sygn. akt VIII C 15/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa B. G.

przeciwko Instytutowi Centrum (...) w Ł.

o zapłatę 5.614 zł

- 1) umarza postępowanie w sprawie w zakresie żądania zasądzenia od pozwanego kwoty 5.400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych);
- 2) oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- 3) nie obciąża pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu należnych stronie powodowej.

Sygn. akt VIII C 15/18

UZASADNIENIE

W dniu 2 czerwca 2017 roku powódka B. G. wytoczyła przeciwko pozwanemu Instytutowi Centrum (...) z siedzibą w Ł. powództwo o zasądzenie kwoty 5.614 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty, a także zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka podniosła, że pozwany złożył u niej zamówienie, które zostało zrealizowane, nie uiścił jednak zapłaty w kwocie wynikającej z wystawionej faktury VAT. Wskazała, że na dochodzoną należność składa się kwota oznaczona w treści faktury – 5.400 zł, odsetki naliczone za okres od dnia 25 kwietnia 2017 roku do dnia 2 czerwca 2017 roku – 52 zł oraz kwota 162 zł tytułem rekompensaty za koszty odzyskania należności na podstawie art. 10 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. **(pozew k. 4-7)**

W dniu 28 czerwca 2017 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał w przedmiotowej sprawie przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (VIII Nc 5031/17), który pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, zaskarżył sprzeciwem w całości. Pozwany wyjaśnił, że w dniu 9 czerwca 2017 roku wpłacił na rzecz powódki kwotę 5.400 zł, a mimo tego powódka w zakresie uiszczonej kwoty nie złożyła oświadczenia o cofnięciu pozwu. Ponadto pozwany zakwestionował żądanie powódki w zakresie kwoty 162 zł oraz wniósł o nieobciążanie go kosztami procesu należnymi stronie przeciwnej.

W odpowiedzi na sprzeciw powódka cofnęła powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 5.400 zł stanowiącej należność główną. Odnosząc się do zarzutów pozwanego powódka uznała je za bezzasadne.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 16, skarga k. 25-28, postanowienie k. 61-62, postanowienie k. 64, sprzeciw k. 70-72v, odpowiedź na sprzeciw k. 97-98)

Na rozprawie w dniu 7 marca 2018 roku pełnomocnicy stron nie stawili się, zostali prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy. **(protokół rozprawy k. 104)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany złożył u powódki zamówienie na towary medyczne, opiewające na kwotę 5.400 zł. Powódka dostarczyła zamówione towary, z tytułu czego w dniu 24 lutego 2017 roku wystawiła fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę, o której mowa wyżej, z terminem płatności do dnia 26 kwietnia 2017 roku. **(faktura VAT k. 10, okoliczności bezsporne)**

Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania i nie uiścił należności wynikającej z przedmiotowej faktury VAT w terminie, w wyniku czego pismem z dnia 25 maja 2017 roku powódka wezwała go do spłaty zadłużenia do dnia 1 czerwca 2017 roku, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Sporną kwotę pozwany uregulował dopiero w dniu 9 czerwca 2017 roku, a więc już po wytoczeniu powództwa w niniejszej sprawie. **(potwierdzenie przelewu k. 73, okoliczności bezsporne)**

W oparciu o wydany w przedmiotowej sprawie tytuł wykonawczy obejmujący nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 28 czerwca 2017 roku powódka wszczęła postępowanie egzekucyjne (Km 2181/17), w ramach którego dochodziła nieuiszczonej przez pozwanego kwoty 214 zł oraz kosztów procesu zasądzonych nakazem zapłaty, o którym mowa wyżej. Postanowieniem z dnia 16 października 2017 roku komornik zakończył postępowanie egzekucyjne wskutek spłaty roszczenia dochodzonego tytułem wykonawczym. **(zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 55-56, informacja komornika k. 96, okoliczności bezsporne)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, które nie były kwestionowane przez strony.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo w kształcie po modyfikacji dokonanej w odpowiedzi na sprzeciw podlegało oddaleniu w całości.

Na wstępie wskazać należy, że w odpowiedzi na sprzeciw powódka cofnęła powództwo ze zrzeczeniem się dochodzonego roszczenia co do kwoty 5.400 zł. Uznając, że częściowe cofnięcie powództwa przez powódkę ze zrzeczeniem się roszczenia nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.), na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. i art. 203 § 1 k.p.c., Sąd umorzył postępowanie w sprawie w części, której dotyczyło cofnięcie, orzekając jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

W pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu. Jak wynika z informacji przesłanej do Sądu przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy J. G., postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 2181/17 toczące się z wniosku powódki przeciwko pozwanemu na podstawie tytułu wykonawczego obejmującego nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 28 czerwca 2017 roku, wydany w niniejszej sprawie, zostało zakończone postanowieniem o kosztach z dnia 16 października 2017 roku, wskutek spłaty roszczenia dochodzonego tytułem wykonawczym. W konsekwencji uznać należy, że powódka nie była uprawniona do żądania zapłaty przez pozwanego kwoty 214 zł, stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą pierwotnie dochodzoną w sprawie a kwotą, o którą cofnęła powództwo, albowiem w zakresie tej kwoty uzyskała zaspokojenie w całości w postępowaniu egzekucyjnym, co daje asumpt do wniosku, iż w dacie wyrokowania (art. 316 § 1 k.p.c.) pozwany nie był już dłużnikiem powódki.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo w zakresie, w jakim pozew nie został cofnięty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., w myśl którego, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Sposób

skorzystania z art. 102 k.p.c. jest przy tym suwerennym uprawnieniem sądu orzekającego i od oceny tegoż sądu należy przesądzenie, że taki szczególnie uzasadniony wypadek nastąpił w rozpoznawanej sprawie oraz usprawiedliwia odstąpienie od obowiązku ponoszenia kosztów procesu (por. m.in. postanowienie SN z dnia 25.03.2011 r., IV CZ 136/10, LEX nr 785545; postanowienie SN z dnia 19.01.2012 r., IV CZ 118/11, LEX nr 1169157; postanowienie SN z dnia 26.01.2012 r., III CZ 10/12, OSNC 2012/7-8/98; postanowienie SN z dnia 9.02.2012 r., III CZ 2/12, LEX nr 1162689).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy przypomnieć należy, że pozwany uiszczył należność wynikającą z wystawionej przez powódkę faktury VAT w niedługim czasie po wytoczeniu powództwa, jeszcze przed wydaniem nakazu zapłaty. Pomimo spłaty zadłużenia głównego przez pozwanego, powódka nie cofnęła jednak pozwu przed wydaniem nakazu zapłaty, nie złożyła również oświadczenia w powyższym zakresie po wyegzekwowaniu pozostałej części należności przez komornika sądowego, które to zachowanie uznać należy za nielojalne względem dłużnika (uczyniła to dopiero po wniesieniu przez pozwanego sprzeciwu). W kontekście powyższych okoliczności oraz po uwzględnieniu niezwykle trudnej sytuacji finansowej pozwanego, Sąd doszedł do przekonania, iż w sprawie ziściły się przesłanki przemawiające za zastosowaniem wobec pozwanego dobrodziejstwa z art. 102 k.p.c.

Dodatkowo wskazać należy, że należność dochodzona przez powódkę w toku postępowania egzekucyjnego, obejmująca również koszty procesu zasądzone nakazem zapłaty, została wyegzekwowana w całości, zatem w tym zakresie ponowne zasądzenie zwrotu kosztów procesu byłoby nieuzasadnione.